

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 602/2019
19.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара у пословним трансакцијама из члана 293. став 1. и став 2. КЗ Републике Хрватске, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Ивана Митровског и Љиљане Бабић Вишекруна, поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици 5Кв 857/18 од 14.01.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж Кре 6/19 од 06.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 19.06.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Ивана Митровског и адв. Љиљане Бабић Вишекруна, поднети против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици 5Кв 857/18 од 14.01.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж Кре 6/19 од 06.03.2019. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтеви за заштиту законитости **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици 5Кв 857/18 од 14.01.2019. године, утврђено је да су испуњене претпоставке за изручење, предвиђене чланом 7. став 1. тачка 1. и 3. и чланом 16. став 2, 3, 5. и 6. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима као и члан 4, члан 5, члан 7. став 1, члан 11. и 12. Закона о потврђивању уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу окривљеног АА, а ког окривљеног потражују, по међународној потерници Интерпола Загреб - Хрватска, надлежни органи Републике Хрватске ради вођења кривичног поступка због кривичног дела превара у пословним трансакцијама из члана 293. став 1. и став 2. КЗ Републике Хрватске, основном подигнуте оптужнице Општинског државног одветништва у Загребу, број Кдо

4483/6 Кпо-до-188/7, као и решења Општинског кривичног суда у Загребу, број 2Кв 1020/18-3 - К 261/15 од 17.10.2018. године, које решење је постало правноснажно дана 06.11.2018. године, којим је дозвољено суђење у одсуству, између осталих и против окривљеног АА.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж Кре 6/19 од 06.03.2019. године, изреком под 1, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици 5Кв 857/18 од 14.01.2019. године, а изреком под 2 потврђено је решење Вишег суда у Сремској Митровици 5Кв 857/18 од 14.01.2019. године којим је утврђено да су испуњене законске претпоставке за изручење окривљеног АА надлежним органима Републике Хрватске из разлога као у изреци наведеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА, адв. Иван Митровски, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијана решења и утврди да нису испуњене претпоставке за изручење окривљеног или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

- бранилац окривљеног АА, адв. Љиљана Бабић Вишекруна, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијана решења и утврди да нису испуњене законске претпоставке за изручење окривљеног или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Ивана Митровског и адв. Љиљане Бабић Вишекруне, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП су неосновани, док су у осталом делу захтеви за заштиту законитости недозвољени.

Браниоци окривљеног АА адв. Иван Митровски и адв. Љиљана Бабић Вишекруна, у захтевима за заштиту законитости истичу да је доношењем побијаних правноснажних решења учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је у погледу кривичног дела које је

предмет оптужбе примењен закон који се не би могао применити, тиме што је кривично дело превара у господарском пословању из члана 293. став 1. и 2. КЗ Републике Хрватске уподобљен са кривичним делом злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ Републике Србије и тиме повређена одредба члана 5. став 1. и 2. КЗ, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА већ су истицали у жалбама изјављеним против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 2, последњи став и страни 3 први и други став образложења, дао веома јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

С`тога и по налажењу Врховног касационог суда, неосновано се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА указује да је доношењем побијаних решења учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА адв. Ивана Митровског и адв. Љиљане Бабић Вишекруне, у вези повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП се указује да су доношењем побијаних решења погрешно и примењене одредбе члана 7. став 1. тачка 1. и 3, члана 15. став 1. тачка 4. и члана 16. став 1, 2, 3, 5. и 6. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и одредби чл. 4, чл. 5, чл. 7. став 1, чл. 11. и чл. 12. Уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу.

У вези напред наведеног, захтевима за заштиту законитости браниоци окривљеног наводе да дело за које се окривљени терети у Републици Хрватској не одговара бићу ни једног кривичног дела у Републици Србији, а што је једна од претпоставки да би се утврдило да су испуњене претпоставке за пружање међународне правне помоћи (члан 7. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима). Такође се наводи да је неприхватљиво становиште нижестепених судова, да је документација приложена уз молбу за изручење довољна, иако уз њу нису приложени докази о постојању основане сумње да је окривљени извршио кривично дело (члан 15. став 4. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима), који могу бити презентовани путем записника о одбрани окривљеног, исказу оштећеног, или пак неки други докази који би сами по себи указивали на постојање основане сумње у погледу кривичног дела које се окривљеном ставља на терет. По ставу бранилаца нема довољно доказа за постојање основане сумње, па самим тим нису ни испуњене претпоставке за изручење окривљеног предвиђене чланом 16. став 1, 2, 3, 5. и 6. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима. С`тим у вези се наводи да држава молила мора дати гаранције да ће у случају осуде у одсуству, поступак бити поновљен у присуству изрученог лица, што није учињено, па нису испуњене

ни претпоставке за изручење предвиђене чланом 16. став 7. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима.

Надаље, како према наводима захтева, држава молила - Република Хрватска уз замолницу није доставила тражену документацију као и допуну исте, то је суд поступио и супротно одредбама члана 4, 5, 7, 11. и 12. Уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу, па је погрешан закључак другостепеног суда да је уз молбу за изручење окривљеног достављена сва потребна документација, као и да су испуњене претпоставке за изручење окривљеног АА надлежним органима Републике Хрватске.

По налажењу Врховног касационог суда изнетим наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА оспорава се оцена и разлози суда о испуњености претпоставки за пружање међународне правне помоћи као и претпоставки за изручење а која оцена је дата на основу утврђеног чињеничног стања (члан 7. став 1. тачка 1. и 3, члан 15. став 4. и члан 16. став 1, 2, 3, 5, 6. и 7. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима). Такође, полемисе се са оценом суда приложене документације уз молбу за изручење и допуном те документације, као и оцена суда о испуњености претпоставки за изручење те разлози за такав закључак, а према Уговору између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу (члан 4, 5, 7, 11. и 12. Уговора).

Изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда браниоци окривљеног АА, оспоравају чињенично стање утврђено у правноснажним решењима и указују на погрешну оцену изведених доказа.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке у поступку који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним одлукама, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљеног у осталом делу оценио као недозвољене.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним решењима није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се указује у захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. у вези члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић